

en lille Kreds, der vil foretage en saadan Konkurrence; og naar denne Konkurrence er afholdt, kan dens Resultat offentliggøres, og saa er dermed det ude. Det forekommer mig, at vil man gøre noget paa det Omraade for at fremhjelpe Avlen, burde man bibeholde det, man har, saaledes at man lader Fællesforeningen paatage sig Ledelsen af disse Konkurrencer. Man lader Landbrugsministeren gennem sit Avlscenterudvalg, eller hvad man nu vil kalde dem, undersøge de Besætninger, der fremkomme gennem Konkurrencen, og lade dem tildele et Prædikat som Avlscenter eller hvad man vil, og derved stempler dem som nogle af de bedste Stambesætninger, man har. Om man tillige vilde favorisere saadanne Avlscentre ved f. Eks. at give dem Ret til at holde Auktion over Avlsdyr, uden at der skulle gives Gebyrer, notabene naar Avlsdyrene vare godkendte af vedkommende Udvalg som virkelig gode Dyr, skal jeg ganske henstille, men jeg vil henstille til det kommende Udvalg at tage under nøjere Overvejelse, om ikke § 18 kan forandres i den Retning, jeg har antydet, idet jeg i øvrigt skal anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

H. C. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Jeg vil gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at han ganske sikkert misforstod mig. Jeg udtalte ikke, at jeg fandt, at den jyske Hest var for god, jeg sagde, at den var forceret for langt frem i Pris i Forhold til den Værdi, den sandsynligvis vil have i Fremtiden. Jeg fremhævede navnlig, at som Brugsdyr ville adskillige af de Racer, der findes paa Øerne, være langt bedre for det mindre Landbrug end den jyske Hest, men dermed har jeg ikke sagt, at denne er for god, tværtimod. Selv det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) har vist den Opfattelse, at vi have forceret vor Hesteavl vel langt frem. Det ærede Medlem udtalte nemlig i sit første Foredrag: Mon man ikke yder for store Bidrag til Hesteavl? Jeg nedskrev straks dette, og jeg antager det for et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem mener, at vi have kulmineret paa dette Omraade.

Rottbøll: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Rottbøll: Det ærede Medlem sagde, at han ikke havde paastaaet, at den jyske Hest var forceret frem i for høj en Grad, men derimod at Prisen var forceret frem, at den var for høj. Ja, det er en Anke, som vi Jyder kunne tage os temmelig let; jeg vilde ønske, at Forholdet maatte udvikle sig videre i den Retning.

Bojsen: Det Lovforslag, her foreligger, vil efter de Beregninger, som den ærede Landbrugsminister har gjort, koste Statskassen omtrent $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som altsaa blive en Slags Gave til det danske Landbrug. Naar man sammenligner dette Beløb med den Sum, som Landbrugsprodukterne ere værd, eller rettere med den Sum, hvorfor vi udføre Landbrugsprodukter, saa viser det sig, at denne Sum er 250 Mill. Kr. Et Tilskud af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til at frembringe 250 Mill. betyder altsaa saa meget som $\frac{1}{3}$ pCt. af Værdien af de danske Eksportartikler; og hvis man vil regne, at Landbruget forsyner Landets egne Børn med Artikler af en lige saa stor Værdi, som der udføres for, saa vil man jo yderligere komme langt ned; det vil ikke blive mere end $\frac{1}{6}$ pCt. Jeg mener derfor ikke, at denne Lov kan opfattes som en Beskyttelse for Landbruget. Jeg ved, at det er blevet sagt paa flere Steder: Der kunne vi se, i hvilken Grad vi i Virkeligheden beskytte Landbruget. Men denne Beskyttelse er udtrykt ved de nævnte Tal: højst $\frac{1}{3}$ pCt. af Eksportartiklernes Værdi. Naar vi ellers beskytte Fabrikationsgenstande gennem Toldloven, ere vi paa visse Varer oppe paa 100 pCt. af Værdien, og paa de allerfleste Varer ere vi oppe paa mindst en halv Snes pCt. Her er derimod kun Tale om $\frac{1}{3}$ pCt. Jeg mener, at den væsentligste Fordel, som det danske Landbrug har af denne Lov, er den, at den bidrager til at opdrage og udvikle Landbostanden. Disse smaa Summer, som vi faa til Præmier, ere jo ofte saa ringe, at en Mand, der drager ud med sine Kreaturer til et Dyrskue og opnaar Præmie, naar han opgør sit Regnskab over, hvor mange Udgifter han har haft i den By, hvor Dyrskuet har været afholdt, og over de Omkostninger, der have været forbundne med at trække Dyrene derind, har — et Minus, siges der; ja det er vist meget rigtigt, saa nogen direkte Fordel faar man ikke af Præmierne, det gælder i hvert Fald for de allerfærrestes Vedkommende. Men hvad